

ૐ

પ્રિય તપોધન બ્રાહ્મણ કોન્ફરન્સના
પ્રમુખ.

શ્રી. રા. પ્રહલાદજીભાઈ સેવકરામનું

ભાષણ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
પ્રહલાદજીભાઈ સેવકરામ.
મુ. સિદ્ધપુર.

અ મ દા વા દ

ધી ગુજરાત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં, શા. સોમાલાલ મંજળદાસે છાપ્યું.

સંવત ૧૯૧૦.

સને ૧૯૧૪.

પ્રથમાવૃત્તિ.

પ્રત ૧૦૦૦.

વિના મૂલ્ય.

પાટણ, તા. ૧૮ મી મે ૧૯૧૪.

ગ્રંથાલય વિધાનક સંચાલક
સરકારી કોપીરાઇટ સંચાલક

૪૬૭૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગવર્નના કાપીરાખિય વિભાગ]

અનુક્રમાંબ. ૪૮-૭૨ ગાળે,

પુસ્તકનું નામ ગુજરાત તપાસન કોન્ટ્રી

ના. પ્રમુખનું ભાષણ

વિષય રો ૩૪૬૨૨૦૮૮

પાટણુ તૃતીય તપોધન બ્રાહ્મણુ કૌન્દરન્સના પ્રમુખનું ભાષણુ.

વહાલા જ્ઞાતિજનધુઓ,

આ સભાના પ્રમુખપણુનું કામ બજાવવાનું સ્વીકારતાં મારી વાણી અને શક્તિની દુર્બળતા તરફ નજર કરૂં છું તો મહારા કરતાં વધારે વિદ્વાન, અને જ્ઞાતીના ધણા ગામોની સ્થીતી, ઇત્યાદિથી વાકેફમાર પુરૂષને નીચુક્ત કર્યા હોત તો મને લાગે છે કે વધારે હીક થાત, અને એવા પુરૂષ આપણી જ્ઞાતીમા મહાશય પ્રભાશંકરભાઈ, મહાશય છાટાલાલભાઈ તથા મહાશય ગીરજ્યાશંકર નિર્ભયરામ તથા મહાશય ગીરજ્યાશંકર વીજયશંકર તથા મહાશય કેશવલાલ મોતીલાલ ડોકટર તથા, મૂલાશય અંબાલાલ દામોદર ભટ્ટ ઇત્યાદિ છે. પણુ જ્યારે આ સભાનું પ્રમુખપદ મહારેજ લેવામાટે આપ સર્વનો હુકમ થયો છે તો તે સ્વીકારવાનું સાહસ મેં કર્યું છે, અને જે અર્થે મહારા તરફ આપની ભક્તી લાગણી છે તે અર્થે મહારી તરફથી તમોને રંજન કરી શકું નહીં તો તે તરફ દરયુજર કરશે એમ મને વિશ્વાસ છે.

૨. બધુઓ મહારી જીદગીમા જે જે પદવી ભોગવી છે તે કૃપાળુ શ્રીમત સરકાર સયાજીરાવ મહારાજની બિનર બિત્તમ સુધરેલી રાજનીતિનેજ અભારી છે મહારી આજ ૬૪ વરસની વયમા જે જે માન મેળવવાને હું ભાગ્યશાળી થયો છું તે સર્વે કરના આજના પ્રમુખપદનું માન હું વિશેષ સમજું છું અને તે માટે આપ સર્વે જ્ઞાતિજનધુઓનો તેમા વિશેષ કરી પાટણુ જ્ઞાતિજનધુઓ જેમનો મને ધણો સહવાસ છે અને મને એક પોતાના ભાઈ તરીકે ગણી મહારા પ્રત્યે જે દીલસોજી ધરાવે છે તેમનો આભાર માનું છું.

૩. વહાલા બધુઓ ધણાજ આનંદની વાત છે કે તપોધન બ્રાહ્મણોની આ કૌન્દરન્સ ત્રણ વર્ષની થાય છે. આવા છેક બચપણને લીધે એના જીવન ઉપર જે વિદ્ય કુદરતી રીતે આવી પડ્યાં જોમ્મએ તેમાથી તે તન્દુરસ્ત રહી શકેલ છે તેને માટે પાટણુ જ્ઞાતિજનધુઓનોજ ઉપકાર માનવાનો છે. અને આશા રાખવામાં આવે છે કે ભવિષ્યમા તે નિરોગી રહી એક મજબુત પહેલવાન થશે.

આપણા મેળાપનું હાલનું સ્થાન.

૪. બધુઓ હાલ આપણા મેળાપનું સ્થાન પાટણુ જે એક ઐતિ-

હાસિક પ્રાચીન શહેર છે. વનરાજ ચાવડા અને સિદ્ધરાજ જેસીંહ આદી શુજરાતના પ્રાકૃતી રાજાઓની તે એક વખત રાજધાની હતી હાલનું પાટણ એ શ્રીમત સરકાર મહારાજ સાહેબના રાજમાના વડોદરા શહેરથી ખીજા નંબરનું શહેર છે આવા પ્રાચીન શહેરમાં મહાશય બીખારામભાઈ અને પાટણ જ્ઞાતાબધુઓના માનપૂર્વક આમ ત્રણને સ્વાકારી આપણે સર્વે જ્ઞાતી-જનોનું હિત કરવા એકત્ર થયા છીએ. મહાનપ્રભુ આ, આપણી આશા સફળ કરો એવી હું પ્રાર્થના કરું છું.

આપણું કોણ છીએ.

૫ બધુઓ આપણું બ્રાહ્મણ વર્ગમાં ઉત્તમ તપોધન બ્રાહ્મણ મહાન દધીચી રૂપી જેમણે દેવાના કલ્યાણ માટે પોતાના પ્રાણનો પણ ભોગ આપ્યો હતો તેવા જગપ્રભીદ્વંશીના વંશજ છીએ છતાં અદ્વિતીયની વાત છે કે બ્રાહ્મણ જ્ઞાતી સંજ્ઞા ધરાવનારાથી આપણું છેક જદાજ ગણાઈ ગયા છીએ જેનું કારણ સર્વેને વીદ્યોત છે કે આચાર્યવિચાર તથા કેળવણીમાં પછાત પડી ગયા છીએ.

જ્ઞાતી એકથ.

૬ બધુઓ જ્યાં કુસંપ ત્યાં વિનાશ શિવાય ખીજી શું પરિણામ હોય. સમાજ એ એક આખું અંગ છે આપણી જ્ઞાતીનું યુવાન, વૃદ્ધ વિદ્વાન અને અવિદ્વાન સર્વે જણા એકઠા મળીને કર્તવ્યનું પાલન કરે તોજ આપણી ઉન્નતિ થઈ શકે વિખવાદ, કુસંપ, વૈર અભિમાન એ સર્વ અવનતીએજ જવાના પગથીયા છે આ જમાનો એકધનાનો છે ઈશ્વરી નિયમ પણ અન્ય-નોજ છે એના બદલે આપણી બુદ્ધી મતમતાનરમાં રોકાય. અમેજ મહેઠા ઈચ્છા અમારાથી ખીજા નીચા, નાના એવા અભિમાનમાં તણાય તેનું પરિણામ શું આવે તે વગર કહે સમજી શકાય તેમ છે. મહારી નમ્ર વિનંતી છે કે આવા દુરાચરને કોરે મુકી જ્ઞાતી હિતના અર્થે એકચતા કરીતે પ્રયાસ કરવો જેમજે જ્ઞાતીનો ઉદય એ જ્ઞાતીના પ્રત્યેક મનુષ્યનો ઉદય છે.

આચાર લગીની કેન્દ્ર-સ સંબંધીના ઉદ્ગારો.

૭. બધુઓ ત્રણ વર્ષથી આપણી કેન્દ્ર-સ ભરાય છે તેમાં શું થયું ? આવા ઉદ્ગારો નોકળે એ સ્વભાવીક છે તેના જવાબો જેને જેમ ફાવે નેમ આપે એ પણ સ્વભાવીકજ છે. પણ ખરી રીતે જોતાં આ પ્રશ્ન એવો છે કે પતન વાય છે તેને દેખી શકાતો નથી, સૂર્યના તેજની ઝડપને

કોઇ જોઇ શકતું નથી પણ પવન વાય છે, તેજ પડે છે અને તેની અસર થાય છે તે સમજાય છે એજ મુજબ આવી કોન્કર-સના કામ માટે સમજવાનું છે. અર્થ એ છે કે જેની તેને અસર થાય છે તેનેજ તેના ખરા કાર્યની ખુમીનું જ્ઞાન થાય છે. તાત્કાલીક શુ ફળ થયું તેવું ઇચ્છનારાએ સમજવું જોઇએ કે ઉતાવળે આપ્યા પાકતા નથી આ કહેવત માણસને અધિરા ન થવા સુચવે છે તેમજ “ઉતાવળા સો બાવરા” આ કહેવત ધીરજના લાભની સૂચના કરે છે વસ્તુ માત્રને ખેતપેતાનો સમય નિમીત્ત હોય છે, સૂર્ય ઉગે છે તેને પણ અમુક સમયનો નિયમ છે. ઝાડ વવાય છે, ઉગે છે ને ફળે છે તેને પણ નિયમ છે ત્યારે સ્પષ્ટ થયું કે માણસે સમજવું જોઇએ કે પેતાનો સમય થયા વગર કશું થતું નથી. આપણે નિરંતર મહેનત કરવી અને તેનું ફળ આવવાની ધીરજ રાખવી. તમે જાણો છો કે આખાનું ફળ સાત અઠ વર્ષે ફળે છે. લીંબાનું સાત આઠ વર્ષે ફળે છે આખલીનું ચાર પદ્મ વર્ષે ફળે છે, અને રાયણનું કેટલાએક કહી છે કે સો વર્ષે ફળે છે મનમ રાયણનું વૃક્ષ વાવનાર તેના ફળ ખાઇ શકતો નથી, માટે શું રાયણનું ઝાડ કોઇએ વાવતું નહીં એમ કહી શકાશે.

૮. બંધુઓ એ પણ આપણે જાણીએ છીએ કે આવું વૈર્ય રાખી કરેલા શ્રમનું ફળ ધર્મીવાર ઇચ્છાનુસાર આવતું નથી કવચીન ઉલટું પણ આવે છે. પણ વાદાલા બંધુઓ ખરા વૈર્યની કસોટીનો તેજ સમય છે. વિદ્યથી વારવાર પ્રતિહત થયા છતાં પણ જે મનુષ્ય કાર્યથી વિરામ પામતા નથી તેનેજ ઊનમ ગણેલ છે. નિષ્કળ થવાનું કે વૈર્ય બમણું વધવું જોઇએ.

૯. કોન્કર-મયી શુ લાભ છે એવો પ્રશ્ન પુછનારાને ટુંકામાં એટલોજ જવાબ છે કે દુનિયાસ તથા શાન્ત અનુભવથી સિદ્ધ થાય છે કે જ્યારે લોક સમુદાય એકત્રીત થાય છે અને માણસોની દૃષ્ટિ તથા રસ્તો એક થાય છે ત્યારે અતકરણનું. ઐક્ય સાધવાની અમુલ સધી વારવાર પ્રાપ્ત થાય છે જાણતાં કે અજાણતા એક મીઝની લાવના તથા વીચાસની અદલાબદલી થાય છે અને સવ લોકોની મનોવૃત્તિ વીચાર સામાન્ય ભૂમી ઉપર આવી પડે છે. આ રીતે સર્વના હૃદયમાં અરસપરસ પ્રેમ અને ઐક્યની લામણીનો બિદલ થાય છે આપણા દેશમાં ત્રિશલ, લખ, મરણ્ય, શ્રીમંત, ગંગાપુજન તથા એવા બીજા પ્રસંગો વખતે માણસો ગામ પર-ગામથી એકત્ર થાય છે તેનો પ્રાધાન્ય ઉદ્દેશ ફક્ત બોજન લેવાનોજ હોય એમ કહી શકાતું નથી પણ તે પ્રમાણે બેગ થઇ ઉત્પત્તિના વિચાર કરવાનો

હેતુ હોવો જોઈએ. યુરોપિયન પ્રજાઓમાં ગાર્ડનપાર્ટ, ડીનરપાર્ટ, ટીપાર્ટી
છત્યાદિ ધણા મેળાવડા સમેલનો થાય છે તેનો હેતુ પણ અરસપરસ ઐક્યતા
વિગેરેના લાભનોજ હોય છે અને આ પ્રમાણે આપણી કૉન્ફરન્સથી શું
કંઈ પણ લાભો થયા નથી ? આપણા જ્ઞાતિબંધુઓમાના કેટલાએક કેટલા-
એકના નામથી પણ અજાણ હતા એવાઓનો મેળાપ અને જ્ઞાતી ઉત્પત્તિના
વીચાર કરવાને જે પ્રસંગો મળ્યા છે તે આવી કૉન્ફરન્સનેજ આભારી છે
એમ મહાદેવ માનવું છે શીવાય ખંભાતમાં તપોધન બ્રાહ્મણ વિદ્યાલયક
મંડળ, સુરત તપોધન બ્રાહ્મણ વેદશાળા અમદાવાદ, તપોધન બ્રાહ્મણ કીર્ત-
વંશક મંડળ ઇડર, તપોધન બ્રાહ્મણ વેદશાળા છત્યાદિ થયું છે અને બીજે
ઠેકાણે કરવા પ્રયત્ન થતા આપણે સાંભળીએ છીએ તે આવી કૉન્ફરન્સનેજ
આભારી છે એમ માનવું જોઈએ.

પ્રથમ આપણે શું કરવાનું છે.

૧૦. સર્જીત ગ્રહસ્થો આપણે કયા માર્ગે શું શું કરવાનું છે તે
જાણવા, આપણી જ્ઞાતિ કયા કયા ગામે છે, સ્ત્રીપુરુષો કેટલા છે, કેટલા
પરણેલા છે કેટલી વીધવાઓ છે, કેટલા બાળકો છે તેમથી કેટલા નીશાળે
જન્ય છે. મોટી ઉમ્મરનાઓમાં કોણ કયા સુધી ભણેલા છે. પ્રત્યેકની આવક
કેટલી છે, ધંધાનો સાધન કેવા છે આ બધાની સંપૂર્ણ ખરી માહિતી થવા
વસ્તીપત્રકનો નમુનો ગઈ સીધપુરની કૉન્ફરન્સ વખત ઠરાવીને તે છપાવી
ધણા ઠેકાણે મોકલેલ હતો એવા ઉદ્દેશથી કે આ કૉન્ફરન્સ વખત તેનું
એકીકરણ કરીને તે ઉપરથી જે કંઈ કરવાનું યોગ્ય હોય તે કરવું પણ
નાંદગીરાથી કહેવું પડે છે કે તે હેતુ સફળ થયો નથી કેટલાએક ઠેકાણેથી
કારમો ભરાઈ આવ્યાં છે પણ ઘણા ભાગ બાકી છે પણ શ્રીકર નહીં પ્રયત્ન
આરંભ્યો છે અને તે જારી રાખીશું તો ખરી માહિતી એકઠી કરી તે
ઉપરથી કરવાનું કામ અવસ્ય કરી શકીશું.

કેળવણી.

૧૧. વડાલા બંધુઓ હાલનો સમય પ્રવૃત્તિ ઉદ્યોગનો છે તે સમ-
યમાં હું જણાવવાની રજા લઉં છું.

૧૨. ગ્રહસ્થો કોઈ માણસ પોતાની સ્થિતિ સાથે લઈને અતરેલા
નથી એ વાત આપણ સારી પેઠે જાણીએ છીએ તેમ એ પણ જાણીએ
છીએ કે નિત્ય પ્રવૃત્તિમાં રહેવું એજ આપણા બાળ્યમાં છે તેના ફળ ઉપર

આપણો અધિકાર નથી એમ શ્રીમદ્ભગવત્ગીતામાં જણાવેલું છે પરંતુ તેનો અર્થ એવો નથી કે કરેલા પ્રયત્નનું ફળ નજ મળે માત્ર તે વ્યાજત અધિકાર ન થવું એટલેજ તેનો ઉદ્દેશ છે નશીબમાં હશે તે તેની મેળે યશે આવા સિદ્ધાન્તને હું માનતો નથી આ સંબંધમાં મેં સિધપુરની આપણી કૉન્ફરન્સ વખત યથાશક્તિ કહેલું છે એટલે ફરી પુનઃચકિતની જરૂર નેતો નથી. હુંતો પુરુષાર્થ ત્યાં લગી માનુષ્ય કે આપણે કેવા થવું કેવા માણસોના સંજોગોમાં રહેવું એ બધું પુરુષાર્થનાજ હાથમાં છે જો કે ધણીવાર એવું બનેલું જોઈએ છીએ કે કંઈપણ ઉદ્યોગ કર્યા વગર કંઈ અદ્ભૂત ફળ આપી મળે છે. અને અતિ પ્રયત્ન કર્યા છતાં તેનું ફળ મળતું નથી પણ એવા બનાવોથી એવું સિદ્ધ થતું નથી કે ઉદ્યોગ ન કરવો એક વિદ્વાને ચોગ્યજ કહ્યું છે કે ઉદ્યોગ યાને પ્રવૃત્તિ એજ આખા જગતનો નિયમ અને રવભાવ છે. આખા જગતના સર્વ પદાર્થો કંઈને કંઈ ફેરફાર અનુભવે છે. સૂર્ય, ચંદ્ર, તારા, પૃથ્વી, ગ્રહ આ સર્વ એક ક્ષણ પણ વિસામો લીધા વીના કામ કરે જાય છે જેટલી વસ્તુઓ છે તેમાની કોઈપણ કોઈપણ પ્રકારનો ઉદ્યોગ કર્યા વગર રહેતી નથી. આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે કીસમી, નશીબ, પ્રાદુર્ય લાગ્ય આવા શબ્દો વાપરી આપણે કંઈ કરવાની જરૂર નથી એમ બોલવું થાય તો તે સર્વથા ખોટુંજ છે એક ઉપદેશ વાક્ય છે કે મનુષ્યના શરીરમાં આળસ જેવો શત્રુ નથી ઉદ્યોગ જેવો મિત્ર નથી. ગ્રહસ્થો આ સંસારમાં કોઈ માણસ વિદ્યા ન પામેલું હોવાને લીધે કે દ્રવ્યવાન ન હોવાને લીધે અપ્રતિષ્ઠા પામતું નથી. પણ આળસુ રહેવાને માટે તો અવસ્ય અપ્રતિષ્ઠા પામે છે. ગ્રહસ્થો ભારત વર્ષની નાની મોટી જ્ઞાતિઓ પ્રવૃત્તિ માટે કૉન્ફરન્સો ભરે છે. પોતાની સ્થિતિ તપાસે છે. કોઈ બોર્ડિંગો બાંધે છે કોઈ શાળાઓ ઉઘાડે છે. કોઈ શીષ્યવૃત્તિઓ આપે છે. કોઈ વ્યાખ્યાનો આપાવે છે તો શું આપણા આ જગતના માણસો નથી ? આપણે પણ પ્રયત્નો આરંભ્યા છે તે જરૂરી રાખવા એમાંજ લાભ છે.

૧૩ ગ્રહસ્થો આપ સર્વ એકમત થશો કે આપણી જ્ઞાતિની ઉન્નતિ માટે પ્રથમ લક્ષ વિદ્યાના પ્રચારનેજ આપવાની ખાસ અપેક્ષા છે. વિદ્યા સંબંધી ગત કૉન્ફરન્સ વખત મેં કહેલું છે તોપણ વિદ્યાના ફાયદા ઠસાવા થોડું આ પ્રસંગે પણ કહેવું ઉચિત ધારૂં છું.

૧૪ આર્ય કવિ વાલ્મીકિ વિદ્યાથી દુર રહેનારાને મૂર્ખ ગણેલા છે ને કહ્યું છે કે હાથમાં રામપાત્ર લઈ ચંડાળની શેરીમાં બીબ માગવી એ સાડ

પણુ મર્ખ રહી જીવવું તે સારૂ નથી. વળી બીજા કવીએ વિદ્યા વગરના ધનુષ્યને પણુ તુલ્ય ગણેલ છે. વળી બીજા કવિએ વિદ્યાને કલ્પવૃક્ષતા રૂપ ગણેલા છે. ચોથા કવિએ વિદ્યાને કામદુર્ગારૂપ વર્ણવેલ છે. વિદ્યાની મહત્તા કવિને નિચેના દાખલા બતાવતા જેવા છે.

- ૧ મહર્ષિ વાલ્મીક કે જેને નહતી માતા કે નહતો પીતા કે નહતો કોઈ સગો તેમ છતાં પણુ આખા ભ્રમડળના અને સર્વ કવિઓના ગુરૂરૂપ ગણાયા તે વિદ્યાદેવીના પ્રભાવથી.
- ૨ ભગવાન પાણ્ડીની ભગવાન વરૂની અને ભગવાન ગુણાદિ આજ સુધી પોતાના યશરૂપ શરીરથી અજર અને અમર છે જે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.
- ૩ એક વેદના ચાર ભાગ કરનાર, મહાભારત જેના પ્રતિદાસ રત્નના ઉત્પન્ન કરનાર વ્યાસજી કોઈ પ્રકારની સંપત્તિ પોતાને અનુકુળ ન છતાં સર્વ જગત વદનીય થયા જે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.
- ૪ ભગવાન શંકરાચાર્ય જેમણે સર્વ આર્યલોકોનુ ગુરુપદ મેળવ્યુ જે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.
- ૫ કવિ કુળ શીરોમણી કાળીદાસ કે જે કોઈ દુર્બળ સ્થિતિના બ્રાહ્મણથી જન્મ લઈ સોળ વર્ષ સુધી તો અક્ષર જ્ઞાનમાં પણુ અબળપ્રયા હતા છતાં પોતાનો વિવાહ થયા પછી પોતાની અર્ધાંગીરૂપ માધ કવિની પ્રતિની સર્વ વિદ્યામાં કુશળતા જોષ નિશપ્રતિમ પ્રયત્નોવડે થોડા દિવસમાં કવી ચક્રના ચક્રવતી ગણાયા જે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.
- ૬ મહા કવિ ભવભુતી કવિ શીરોમણી કાળીદાસથી પણુ અધીક ગણાયા જે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.
- ૭ મહા કવિ મુરારી શાસ્ત્રીરૂપ સાગરમાં મંથરાચળ જેવા પોતાળ સુધી પહોચનાર કહેવાયા જે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.
- ૮ કવિ કુળના તિલકરૂપ બાણુ કવિ કવિતા રૂપ કામનીના કામદેવ રૂપ ગણાયા તથા “વાળ ઉચ્ચી જગત સર્વમ્” એમ કહેવાયુ તે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.
- ૯ મહા કવિ ડંડી વાલ્મીકી અને વ્યાસજીની તુલ્ય ગણાયા જે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.
- ૧૦ મહા કવિ ધાવક અનેક આપત્તિમાં મગ્ન છતાં હર્ષ જેવા મહારાજના નામને અજર અને અમર કરનારા થયા તે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.

૧૧ ભારવી નામના મહા કવિએ કાળીદાસ સાથે વિવાદ કરી મધ્યસ્થ રાખેલા દેવી સરસ્વતી પાસે કવીર ભારવી કવીર ભારવી કવીર એમ ત્રણ વખત સાક્ષી પુરાવી તે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.

૧૨ મહા કવી માધ, ભોજરાજ જેવાના ચિત્તને આશ્ચર્યકારક થયા જે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.

૧૩ મહા કવિ જ્યદેવે પોતાની મરણ પામેલી પતિવ્રતા પદ્માવતીને સજીવન કરી તે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.

૧૪ ભાસ્કરાચાર્યજી ખગેળાનું અપ્રતિમ જ્ઞાન મેળવી પોતાના શરીર અને નામને અમર કરી ગયેલ છે જે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.

૧૫ અનેક શાસ્ત્રકારો અને ગ્રંથકારો અનેક સુત્રકારો અનેક વાસ્તીકકારો અને અનેક ભાષ્યકારો થઇ ગયા છે જે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.

૧૬ કવિરાજ રાજશેખર મહારાજ ભર્તૃહરી પરમ પરાક્રમી નિક્કમાદીત્ય અને ધારાપતી ભોજરાજ આદિ રાજાઓના પવિત્ર નામો અમર રહેલાં છે તે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.

૧૭ આધુનીક કાળમા પ્રલક્ષ દષ્ટાન્તરપ શ્રીમંત સયાજીરાવ મહારાજ જે ભારતવર્ષમા સર્વને અનુકરણરૂપ થયા તે વિદ્યાદેવીના જ પ્રભાવથી.

વહાલા બંધુઓ આવા અનેક દાખલાઓ આપી શકાય તેમ છે પણ વિસ્તાર લયથી આટલા દાખલા બસ થશે. કહેવાનો સાર એ છે કે આપણા બાળકો વિદ્યા સંપાદન કરે એમ સાધનો કરી આપવા એજ આપણું કર્તવ્ય કર્મ છે.

જ્ઞાતિનો નિરાધાર વર્ગ.

૧૫ આપણી જ્ઞાતિનો નિરાધાર વર્ગ મોટો છે એમ આપણે પુરતી રીતે જાણીએ છીએ આર્થિક સ્થિતિમાં આપણી જ્ઞાતિજનોનું પતન થઇ ચુકેલું છે. ગ્રહસ્થો જે અગમચેતી વાપરી નિરાધાર જ્ઞાતિના આપણા બંધુઓ જે આપણા ભાઇઓ છે તેમને બનતી મદદ કરી સારા ધધે લાગે એમ નહીં કરીએ તો જ્ઞાતિ અધમ દશાએ પહોંચતી જશે જેના નોખમદાર આપણે જ થઇશું.

૧૬ જગતમાં જીવ્યુ તેનું જ સાર્થક છે કે જેણે પોતાના જીવ્યાથી પારકાને ધણામાં ધણું સુખ કરી આપ્યું છે અને એ પ્રકારનું ઉત્તમ જીવીત ઇતાનું છે, પરંતુ ખર્ચાનું વિક્રમ અને ભોજનાં નામ જે આપણે નિત્ય

સંભારીએ છીએ તે એટલા જ કારણથી કે તેમણે મોટી રાજ્યસૃષ્ટિનો વૈભવ માનવો ફારે મુકી પારકાનાં દુઃખ ભાગવા માટે અનેક કષ્ટ વેઠ્યાં છે, પોતાનો જીવ જોખમમાં નાંખ્યો છે પ્રખ્યાતી પામેલા શોધ કરનાર કંઈક વિદ્વાનોને આપણે સંભારીએ છીએ તે પણ એટલા જ કારણથી કે તેમણે આ જગતમાં અવતરી ભોગ ભોગવવાનું દુર રાખી આખા જગતના લાલસાર તનમનથી અતિ શ્રમ વેઠ્યો છે. સાધારણ સંસાર વહેવારમાં પણ ધણામાં ધણું માન ફોને મળે છે, ફાણ સારામાં સારું કહેવાય છે, ઘરમાં લાખો રૂપૈયા લઈ હોય કે ઉત્તમ અધીકાર ભોગવતો હોય તેવો માણસ કશું પણ માન પામતો નથી માન તો તેજ પામે છે કે જેના જીવ્યામાં બીજા પણ જીવે તે મનુષ્ય પ્રાણીમાં આવું છે એમ નથી પણ જે જડ કહેવાય છે તેવા પદાર્થમાં પણ એમ જ છે. તેમાં પણ જેના અંગે ધણા પદાર્થો નીકળે છે. તેજ મોટું ગણાય છે. જડ વસ્તુઓના નામ આપણે જોઈએ તો એક કણ પણ નિરૂપયોગી જતો નથી. કેવળ પારકાના કામમાં જ વપરાય છે પણ મનુષ્ય જેનું આયુષ્ય જડ પદાર્થો કરતાં પણ ધણું અદ્ય છે જેનું એકપણ અંગ મુલા પડી દશા કામનું નથી તે જાણે જગતનો રાજા હોય એવું થઈ ને અદ્ધર ચાલે છે ને કદી મરવું નથી એમ સમજી પોતાના પીડને જ પોષવામાં બીજાના સામું પણ જોતો નથી, કેવી અધમ દશા, કનું પાપ પોતાની જાતના જ પ્રાચીન ઇતિહાસમાંથી કે આસપાસના જડ વિશ્વના વહેવારમાંથી પણ થું. તેને એટલું ભાન નથી કે જેનો પીડ પરાર્થ વપરાયો તેનું જીવતર ખરું જીવતર છે બાકી તો કુતરા પણ જીવે છે, જીવડા પણ અવતરે છે ને મરે છે.

૧૭. બધુંઓ ઉપર પ્રમાણેના દાખલાઓ લક્ષમાં લઈને જ્ઞાતિના નિગ્રહાર વર્ગને આર્થિક ઝિંતિમાં આવા તન મન ધનથી મદદ કરશે એમ આશા રાખું છું.

કેળવણી ફંડ તથા શાહ ફંડ.

કેળવણી માટે મોર્ડિંગ સ્થાપવું કે શીષ્યવૃત્તીઓ આપવી એ આવશ્યક છે, પણ તેમાં પૈસાની જરૂર છે, અને જે રકમ જોઈએ તે આપણા પામે નથી ત્યારે શું કરવું આજ કહેણમાં કહેણ પ્રશ્ન આપણી આગળ ઉભો થયેલો છે આ બાબતમાં મહાશય ગીરજ્યાશંકર નિર્ભયરામ સાથે મહારે ધણી વાતચીત થઈ છે અને તેમાં એવા નિર્ણય ઉપર આવ્યા છીએ કે લાંબા લાંબા ભાષણોમાં વધારે વખત ન કાઢતાં આ સંબંધમાં વાટાઘાટ કરવી

અને તે પ્રમાણે આપણે કરીશું તથાપી મહારા કેટલાએક વીચારે। સુચવવાની છુટ લઈ છું ને તે એકે કેળવણી ફંડ ઊભરાવવાને આપડે કટીબધ થવું જોઈએ એને માટે દરેક ગામની જ્ઞાતીના આગેવાનોને વીનતી કરવી અને તે હા ના પાડતા હોય તોપણ સમાજ ઉત્સાહી યુવકોની બનાવવી અને તેમણે નાણાં ભેગાં કરવા પ્રવર્ત રહેવું જોઈએ અને દરેક ગામે લક્ષ્મજનોબ, શ્રીમંત, મરણ, પુન્ય વીગેરે પ્રસંગોએ પોતાના સરકલમાથી અમુક રકમ ઠરાવવી જોઈએ શિવાય બની શકે તો તપોધન બ્રાહ્મણની એક ખોલી શકાય તો ઉત્તમ વાત છે. પણ હાલના અવિશ્વાસના સમયમાં બેન્કોના ડીરેક્ટરો અને એજન્ટો વિશ્વાસપાત્ર અને આત્મત્યાગી મળે તોજ તે ફતેહ મેળવી શકાય અને તવી બેન્ક હોંકાનો વિશ્વાસ મેળવી શકે તો બેન્કની આવકમાંથી ડીવીડન્ડ તથા નોકરોનો પગાર બાદ જતાં બાકી રહેલી ઉપજ શીષવૃત્તી આપવામાં ઉપયોગ કરી શકાય પણ આ આપણી આશા પાર પડી શકશે કે કેમ એ ધણા શકની વાત છે. તેમજ કેળવણી ફંડથી આપણી જ્ઞાતીની આર્થિક સ્થિતિ જોતાં આપણે જેટલા દ્રવ્યની જરૂર છે તેટલુ થોડી મુદતમાં ભેગું કરી શકીશું એવી આશા રહી શકતી નથી, મને એક ત્રીજો રસ્તો એ સુજે છે કે સોરઠી કાટવી ને નાણાં મેળવવાં તેમાં કાયદાનો સવાલ ઉભો થાય છે. પરંતુ તપોધન બ્રાહ્મણવર્ગે છેક ગરીબ સ્થિતિમાં છે તેની અધમતા દુર કરવાને નાણા મેળવવા બીજો કોઇ રસ્તો નથી મહોટી રકમની જરૂર છે એવું સત્તાધીશને ઠસાવી તેવું કામ ચાલુ કરવાની પરવાનગી મેળવવા પ્રયત્ન કરવામાં આવે તો મને આશા રહે છે કે આપણા જ્ઞાતીજનો નામદાર ગાયકવાડ સરકાર તથા બ્રીટીશ સરકાર તથા નામદાર ખંભાતના નવાબ સાહેબ તથા બીજા દેશી રાજ્યોમાં વશીયે છીયે તો કોઇ અનુકુળ સ્થળની સરકાર પાસે આ માગણી કરવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

૧૮. બંધુઓ આપડે ક્યા રસ્તે દ્રવ્ય મેળવવું આ બદલ વાટાઘાટ કરી કોઇપણ નિર્ણય ઉપર આવવું જોઈએ.

૧૯. આપણો વર્ગ કેટલોક બેનીવાડીનો ધધો કરનાર છે જેમનો ઉન્નતી માટે સહાયકારી મહાળીઓ ઉભી કરવા યુરોપ દેશના દાખલા ઉપરથી નામદાર બ્રીટીશ સરકારના રાજ્યમાં તથા શ્રીમંત સરકાર મહારાજ સાહેબના રાજ્યમાં શરૂઆત થઇ છે અને તેના ફાયદાઓ વિષે કડી પ્રાંતના ઉત્સાહી અને વિદ્વાન સુઆ રા. બ. ગોવિંદભાઈ દ્વાથીભાઈ એમણે સ્તુતઃ પ્રયત્ન આરંભ્યો છે. અને તેના માટે અનેક દાખલા દલીલોથી ભાષણ

આપી સમજાવ્યું છે જે ઉપરથી આવી સદાયકારી મંડળીએ આપણી જ્ઞાનિમાં સ્થપાય તો લાભ થાય એવી મને આશા રહે છે જેના માટે પણ વાટાઘાટ કરી એક બે મંડળીએ સ્થપાય એમ કરવું જરૂરનું છે.

બાળલગ્ન તથા કન્યાવિક્રય.

૨૦. બાળલગ્નની અધમતા વિશે મેં ગ્રંથ ક્રાન્ડેન્સ વખતે ઘણું કહેતું છે અને જ્યારે માઆપો સમજતા નથી અને કાયદાને પણ માન આપતા નથી ત્યારે સખત કાયદો કરવા સરકારને વિનતી કરી હતી જેના પરિણામથી પરવાનગીઓ ઓછી અપાય છે તથા વગર પરવાનગીથી બાળલગ્ન કરનારને વધારે શિક્ષા કરવાનું વલણ પણ દેખાયું કે છતાં અજ્ઞાન માઆપો સમજતા થયા નથી એ દીક્ષગીરીની વાત છે અને તેનો ઉપાય સખત કાયદો કરવા વારંવાર સરકારને અરજ કરવી જોઈએ એજ છે. કન્યા વિક્રયના સખધર્માં કાયદો કરવા વડોદરા રાજ્યના ધારાસભામાં વિવેચનો થાય છે અને ઉમેદ છે કે તેવો કાયદો થયેલો થોડા વખતમાં આપણે જોઈશું.

રીવાકુટવા સખધર્માં.

૨૧. આપણા ગુજરાતમાં આ ધીકારવા જેવો રીવાજ ઘણા વરસોથી ચાલ્યો આવે છે. સ્ત્રીઓ ચારે ચોટે ગણ્યાપરણ્યા લગ્નકારી લાથચાળા કરી જાતીપર કુટતાં આચરેલાં જાતી નથી આ કુટતું કેવળ કૃત્રિમ છે. અતરની લાગણી વીનાનું છે. આપણામાં સેંકડો ધંધા વગરના એટલે કે જીવતા મુવા જેવા છે બધુઓ શુ આવાઓના માટે આપણે કદા રડય: છાંયે જો આપણને ખરેખર તેમના માટે રડતું આવ્યું હોય તો તે મોને આપણે જીવતા મુવા જેવા રહેવા દીધાજ હોય. આ નિંદ રીવાજ માટે વડોદરા રાજ્યના કડી પ્રાંતના લોકનું હીન ઇચ્છનાર સુખા રા. બા. ગોવીંદભાઈ એમણે વટ લુકમ કરી પ્રતિજ્ઞા કર્યો છે તેમનો ઉપકાર માનવાનું ભુલતું જોઈતું નથી.

સ્વાશ્રય સખધી.

૨૨. વહાલા બંધુઓ જ્ઞાતિ ગ્રામિણ માટે નિરાધારવર્ગને મદદ માટે નાણું એકદુ કરવા આપણે પ્રયત્ન કરીશું ને કરવો જોઈએ તથા પિ આવી બીજા મદદ કરે એના કરતાં જાતિના યુવકો સ્વાશ્રયી થાય એમ તેમને દસાવતું એ માર્ગ વધારે સુતર થશે ને તેવા થવા તે ઉત્સાહી થાય તે માટે સ્વાશ્રયના કાયદા સાર એક વિદ્વાનના વિચારો જે અનુભવ ને બુદ્ધિમાં આવે તેવા છે તે કહી બતાવવાની રજા લઉં છું.

૨૩. તમે લાવરી અને તેના બચ્ચાની વાત જાણના હશે એ વાત એ છે કે એક ખેતરમાં લાવરીએ માળા કરી પોતાનાં બચ્ચા ઊછેર્યા હતા ખેતરમાંનો ઉગેલો માલ કાપવાનો સમય થયો ત્યારે ખેડુતે વીચાર કર્યો કે આપણા ભાઇજન સ્નેહીને ખોલાવી કાલે કાપણી કરીશું આવું સાબળ્યુ તોપણ લાવરી બચ્ચાને લઇ ઉડી ગઇ નહીં બીજે દીવસે ખેડુતને સહાય થવા કોઇ આવ્યુ નહીં ત્યારે તેણે વીચાર કર્યો કે કાલે તો જરૂર કાપણી કરવી અને ને માટે ફક્તલાકાકા ફક્તલાભાઇ વીજરેને ખોલાવી લાવવા આવુ સાબળીને પણ લાવરી ખસી નહીં બીજવાર પણ ખેડુત નીરાશ થયો છેવટ તેણે પોતાના ડોકરને કહ્યુ કે હવે તો કાલે વહેલા ઉડીને આપણુ બે જણા મડીશુ કે એ ત્રણ દીવસમા પાર આવે આવુ સાબળતાજ લાવરી બચ્ચાને લઇને નાશી ગઇ કારણકે તેને નિશ્ચય થયો કે ખેડુતે પોતેજ પોતાનુ કામ કરવું ધાર્યુ છે તો તે થશે આ વાતનો સાર એ છે કે પોતા વીના બીજની આશા રાખી કોઈપણ કામ પાર પાડવાનુ ધારવુ એ કેવળ નિરાશ થવાની વાત છે. અને આજ અર્થથી એવું કહેવત પ્રચલીત છે કે “પારકી આશા સદા નિરાશ.” “આપ સમાન બળ નહીં ને મેઘ સમાન જળ નહીં” આપડે જે કામ સાધવુ હોય તેનું યોગ્ય જ્ઞાન અને તે પ્રમાણે કરવાની ચીવટ જેવી આપણને પોતાને હોય તેવા બીજ કાઢને હોઇ શકે નહીં ને એટલા માટે તે કામ આપણાથી જેવુ થાય તેવું બીજથી થઇ શકે નહીં કોઇપણ કામ કરવામા તે કામના રૂપનુ અને તે કરવાના સાધનનુ યોગ્ય જ્ઞાન હોવુ જોઇએ એ પહેલી વાત બીજી વાત એ છે કે તે જ્ઞાન પ્રમાણે પાર ઉતારવા જેટલા આગ્રહ ઉદ્દેગ પણ જોઇએ. જેનુ જે કામ હોય તેને તે કામનું પુરેપુરું જ્ઞાન હોય છે અને જેને તે કામનું ફળ પામવાનુ છે તેને તે કામમા મડવાનો આગ્રહ અને ઉદ્દેગ હોય છે એટલે બાળ પાસે કામ કરાવવુ પડે તોપણ તેમાં આપણે પોતે ભાગ લઇએ તેના જેવુ સાડ તે કદાપી થાય નહીં આપણે જે કરવું હોય જે જોઇતુ હોય તે બધા માટે પારકાના ઉપર અધાર રાખવો ન જોઇએ પ્રતિભય જીન ન હોય તે માણસનું જીવિત વિષમ થાય છે તેના શરીર અને મન બગડે છે. નવરા બેઠા નખોદ વાળવાનું સુરે છે એ વંના બીજું ન્યાયનું પણ કારણ છે કે આપણે જેટલુ ખાઇએ છીએ, ભોગવીએ છીએ, વાપરીએ છીએ તે કોઇપણ પ્રકારના શ્રમ વીના પેદા થયુ નથી એટલે નિશ્ચય છે તો આશ્રમમાં આપણે કેટલો ભાગ લીધો છે બીજા બોલોમાં કહીએ

તો આપણે આપણા ભોગવવામાં આવતી વસ્તુઓ પ્રાપ્ત કરવા માટે કેટલું મુશ્કેલી આપ્યું છે. બાપદાદા પાસેથી પ્રાપ્ત થયું હોય કે કોઈના આપતો વારસો મળ્યો હોય તેનેજ ભોગવ્યા કરવામાં પણ આપણે અન્યાય કરીએ છીએ કેમકે તેમને પણ એ વસ્તુઓ પ્રાપ્ત કરતા મહેનત તો પડેલી હોવી જોઈએ તો તેમા આપણે કેટલો ભાગ આપીએ જીએ આપણને જે પ્રકારનો ઉદ્ધોગ કરતા આવડતો હોય તે પ્રકારનો શ્રમ કરી આપણે આપણા ઉપભોગની વસ્તુઓનું મુલવાળી આપવું જોઈએ પારકા ઉદ્ધોગનાં કળ ભોગવવાની આ-શાથી તો પોતાને હાની થાય છે એટલુજ નહીં પણ આખા દેશને હાની થાય છે કેમકે જે વસ્તુનો આપણે ભોગવાને નાશ કરીએ જાએ તેને સ્થાને બીજું કશું નવું પેદા કરતા નથી જો પ્રત્યેક મનુષ્ય પારકાનું પેદા કરેલું ભોગવવાનો નિશ્ચય કરીને એસે તો આખા દેશમા ખાવાનું કે પીવાનું પેદા થાય નહીં ને સર્વ મરી જાય આમ છે એટલે જે માણસ કોઈપણ પ્રકારનો શ્રમ કરી પોતે જે ભોગવે છે તેનો બદલો પોતાના જાતીભાઈને આપતો નથી તે આખા દેશને હાની કરે છે તે આત્મદ્રોહી તો છેજ પણ દેશદ્રોહી પણ થાય છે. કહેવાનો સાર એ છે કે માણસોએ પ્રાપ્ત દીવસ પારકાના આધારે જીવનાર થયું નહીં વશપરમપરાની આવેલી સમૃદ્ધી ભોગવતા પણ તેનું મુલ્ય કોઈપણ પ્રકારની ઉપયોગી મહેનત કરાને વાળી આપવું જોઈએ. આવું છે માટેજ સર્વદા બીજને ધીકારો છે, તેનાથી પોતાને તેમ આખા દેશને હાની છે જેટલા બીજારી વધે છે તેટલુજ આખા દેશને દુઃખ છે પારકા ઉપર આધાર ન રાખવો એનુંજ નામ સ્વશ્રય કહેવાય છે જે ખરા મનુષ્ય છે તે તો પોતાને યોગ્ય ન હોય એટલે પોતે જોતો બદલો કોઈપણ પ્રકારના ઉપયોગી શ્રમથી વાળ્યો ન હોય તેવા કળને કદાપી સ્વીકારતા નથી તેમને પોતાના બળ અને પ્રાકૃત ઉપરજ વિશ્વાસ હોય છે અને તેનાથીજ જે પ્રાપ્ત થાય તેને મોટી સમૃદ્ધી માને છે તેમને ધનવાન થવાની, અધીકાર ભોગવવાની ક્ષીતી મેળવવાની ઇચ્છા હોય છે પણ તે બધું પોતાના બાહ્યબળથીજ મળે તો ભોગવે છે નહીં તો પારકી ખુશામતથી લેવ ને કદી ઇચ્છતા નથી. જગન્નાથ પડોતને પોતાના પ્રાકૃત એવ અભીમાન હતું કે તેમણે પોતાના રસગાધર નામના પુત્રકમા દૃષ્ટાંતો આપવા સાર પારકા કાબ્ય લેવા ઠીક ધાર્યા નથી તેમણે કતું છે કે કમ્પુટી ઉત્પન્ન કરી શકે તેવા મૃગ શુ પુષ્પના ગંધને સેવશે. પારકા ઉપર આધાર ન રાખવામાં ખરો પુરુષાર્થ સમજી રાજમુગટ તજી બાખમા રમતા શ્રીભટ્ટ-

હરીએ કહ્યું છે કે ગંભીર તરંગના વેહેણથી સીનળ થયેલાં અને વિદ્યાધરાદો દેવથી રમણીય થયેલાં એવા હીમાલયના સ્થાન શું ત્રય પામી ગયા છે ? કે મનુષ્યો અપમાનયુક્ત પરપીડ ઉપર આશક્તી ધરી રહ્યાં છે સંસારમાં વસતું તો પોતાનાજ બાહુમજે પ્રાપ્ત કરેલા ઉપર સતેષ રાખવો ને તેમ ન થઈ શકે તે પારકાના ઉપર આશા રાખી પડ્યા રહેના કરતાં સંસાર-માથી જતા રહેવું ન ફળપ્રદ ઉપર નિર્વાહ કરવો એ સારો આવી વૃત્તીના માણુમોએ જગતને ધણામા ધણો ઉપકાર કર્યો છે, અને પોતાના નામો અમર કર્યા છે, વિદ્વાનો પદો તો આચાર્યો એજ પ્રમાણે ધણા અપ્રતીક્ષ સ્થાનથી સર્વના જેવા પ્રકારી નોકવ્યા છે તે સર્વના પ્રાક્રમની કુંચીમાત્ર સ્વઆશ્રયજ્ઞ હતી. સ્વઆશ્રય વીના કાંઈ સુખી કે મોટું થઈ શક્યું નથી વગર શોભાથી કે ખુશામત ગુલામગીરાથી કદાપી કાઠને અધીકાર કે દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થયો હશે પણ તે યોગ્ય રીતે દીપે કે ભોગવાય તે માટે તો સ્વઆશ્રયનો આશ્રય છે એટલે જો સ્વઆશ્રય ન હોય તો તેણે જે મળ્યું હોય તે પણ લખું ટકતું નથી જે આપણાં થઈ શકે તેની પારકા ઉપર આશા ન રાખવી જે આજ થાય તેને કાંઈ ઉપર ન રાખતું જે સવારે થાય તેને સાંજ ઉપર ન ધકેલવું ને પણ પછી ઉદ્ભોગથી વિરામ ન પામવો. ભણવામાં, રમવામાં, ખાવામાં, વહેવારમાં. ધર્મમાં સર્વત્ર સ્વઆશ્રયનોજ વિજય છે માટે બધુઓ તમારા બાળકોમાં તેવી ટેવ બચપણથીજ પાડવી એ તમારું મુખ્ય કર્તવ્ય કર્મ છે.

૨૪. આ વોવિયનનો હેતુ એટલોજ છે કે હાલમાં કેળવણી સારૂ બોર્ડોંગો શિષ્યવૃત્તિઓ વીગેરે કહાડવાનો ન્યુમેનીઆ ચાલ્યો છે જો કે તે ઉપ-યોગી નથી એમ મહારા કહેવાનાં અર્થ નથી પણ અર્થ એ છે કે કેળવણીના અનેક સાધનો સરકારે કરેલાં છે તેનો લાભ લેવાય તો બોર્ડોંગો વીગેરેની ખાસ જરૂર છે. એમ નથી. પ્રત્યેક માબાપોએ પોતાનું કર્તવ્ય સમજીને લાભ લેતો સાધનોની નુન્યતાથી પારીદારવર્ગ જેમણે ઉત્તમ ઊત્તમી મેળવી છે તેનું દષ્ટાંત જોશો તો જાતમહેનત શીવાય બીજું કંઈ નથી એમ સ્પષ્ટ સમજાશે. હું આશા રાખું છું કે આપણી માતૃતીના યુવકો સ્વઆશ્રય થાય એવો બોધ કરવો જોઈએ.

આગામી કૉન્ફરન્સ સમ્બંધમાં.

આગામી કૉન્ફરન્સ કર્યા બરાશે અને બરાશે કે કેમ એ શંકાસ્પદ છે કારણ કે કૉન્ફરન્સમાં આવનાર ગૃહસ્થ પાસેથી રૂ. ૧) પ્રો. શ્રી લેવાનું ગઈ

કોન્કરન્સ વખતથીજ અમલમાં મેંદાચું છે પણ તેમાં લગભગ પારાકાષ્ટે ત્રણસે સાડત્રણસેની રકમ આવતાં પણ હજાર બારસેની રકમ ખર્ચ થાય છે આવો ખર્ચ દર વરસે ઉપાડી શકાય તેવી સ્થિતિ નથી આ લય શરૂથીજ જાણેલો છે અને તેના નિવારણ સાગ સાદુ બોજન કરાવવું, શી વધારવી ડેલીગેટો નીમીન કરવા ઇત્યાદી ચર્ચા થયેલી છે ને ચાય છે. ઔદિવ્ય બ્રાહ્મણમાં બે રૂપિયા શી અને વીસનગરાનાગર બ્રાહ્મણોમાં સ્થાનીકવાસીનો રૂ. ૧) શી અને બહાર ગામનાની ત્રણ રૂપિયા શી ઠરાવી છે આવોજ કંઈ રસ્તો આપણ કરીશું તોજ આપણો કોન્કરન્સ જારી રહેશે એમ મહારૂ માનવું છે અને તેથી આ બાબત વાટાઘાટ કરી એવા નિર્ણય ઉપર આવવું જોઈએ કે કોન્કરન્સ લરાવવાનું જારી રહી શકે.

૨૬. આપણી જ્ઞાતિનું વાજ ત્ર બ્રાહ્મણધર્મ નામનું માર્સીક આગળ ચાલવાની ગતી બધ થઇ હતી પરંતુ મહાશય ગિરજ્યાશંકર નિર્ભયરામ જેવાનો આત્મા તે જોઈ શકે એમ ન હોવાથી તે પત્રો પુર્નજન્મ કરવામાં આવ્યો છે જે ચેત્ર માસના અંક ઉપરથી જ્ઞાતીજનોએ જાણ્યું હશે આ સ્વપ્નમાં મહાશય ગીરજ્યાશંકર નિભયરામનોજ ખાસ કરી ઉપકાર માનવો ઘટે છે. આ સ્થિતિ કોન્કરન્સ માટે આવવાનો ખરેખરો બધ ઉત્પન્ન થયો છે પણ મને શ્રદ્ધા છે કે કેટલાએક ઉત્સાહી જ્ઞાતીમધુઓનો આત્મા તેમ જોઈ શકશે નહીં અને કોન્કરન્સ જારી રહી વૃદ્ધિ પામતી જાય તેવા ઉપાયો લેવાશે.

પ્રતિનિધિ સમાસઅધમાં.

૨૭. અધુઓ આપણી જ્ઞાતીની ઉન્નતિના માટે પ્રતીનીધી સભાની યોજના કરેલી છે અને તેમાં કંઈક મેમ્બરો દાખલ થયા છે પરંતુ સખેદ કહેવું પડે છે કે પ્રતીનીધી સમાને પોતાનું કર્તવ્ય બજાવવાને અવકાશ મળ્યો નથી. બીજા ખોલોમાં પ્રતીનીધી સભા તરફથી કંઈ ઉપયોગી કામ થયેલું દૃષ્ટિગોચર થયેલું નથી આ માટે પણ વાટાઘાટથી પ્રતિનીધી સભા કંઈ કામ કરી શકે એવી ગોઠવણ કરશે એમ મહારી નમ્ર વિનંતી છે.

સ્ત્રીત્વ તથા પુરૂષત્વ સંબંધમાં.

૨૮. આપણી કોન્કરન્સમાં સ્ત્રીઓ સારી સંખ્યામાં લાગ લે છે એ ખુશી થવા જેવું છે અને કોન્કરન્સના દીવસોમાં એક દીવસ મહીલા મંડળની વ્યવસ્થા શરૂ કોન્કરન્સ વખતથી કરવામાં આવેલી અમલમાં આવે જાય છે આ વખત તા. ૧૯-૫-૧૪ ના દીવસે સ્ત્રીઓની એક મોટી સભા

અશે અને તેના પ્રમુખસ્થાને આપણી જ્ઞાનીના ઉત્સાહી કાર્ય કરતા મહાક્ષય ગિરિન્યાશ'કર નિલયરાંમનાં ધર્મપત્ની શ્રીમતી વ્રજચુડામણી ઇચ્છાક્ષમીબેન ખીરાજશે તેમજ ખીજી બેનોનાં આખ્યાન થવાના છે એટલે તે સખંધી વીવેચનની જરૂર નથી પરંતુ સ્ત્રીત્વ શેમા રહ્યું છે તથા પુરૂષના ધર્મ વિશે આપણા શાસ્ત્રકારોએ શુ કહ્યું છે તે સખંધમા બે બોલ કહેવાનું મને મન થયું છે.

૨૯. વૃદ્ધમાતાઓ બેનો અને બાળાઓ સ્ત્રીત્વ એટલે સ્ત્રીપણુ શેમા છે બીજા બોલોમા કહીએ તો સ્ત્રીઓ કેવારૂપે રહેવાથી ઉત્તમ સ્ત્રીઓ કહેવાય આ વાતનો વીચાર પ્રથમ કરવાનો છે કેમકે તમે કેવા મહાકાર્ય માટે ઉત્પન્ન થયેલા છો તમારી આ જગતમાં શી આવશ્યકતા છે અને તમારૂં શુ કર્તવ્ય છે એ તમે બરોબર સમજો નહીં ત્યાં સુધી તમારૂં જીવીત કશા ઉપયોગવાળું કહેવાશે નહીં એકપાસાથી કેટલાએક શાસ્ત્રોમા સ્ત્રીઓને બહુ અધમ કહેવામા આવી છે તો બીજી પાસાથી આજના સમયમા કેટલાએક લોક તેમને પુરૂષના જેવાજ કામ માટે સરળપેલી ગણે છે. પણ બહેનો આ બેમાંથી એકે વાત ખરી નથી ભગવાન મનુએ પોતાના મનુસ્મૃતી ગ્રંથમા લખ્યું છે કે ધરની શોભારૂપ પુન્ય પ્રત્યર્થ સગ્ગએલી મહાભાગ્ય વાળી સ્ત્રી અને લક્ષ્મીદેવતા તે બેમા કંઈ ફેર નથી એટલે જ્યાં નારીની પુજા થાય છે ત્યાં દેવતાનો વાસો છે આવું જ લખ્યું છે તેનો અર્થ એવો નથી કે તેમના પતીએ સ્ત્રીઓની પુજા કરવી કેમકે ઉપલા વાક્યોની જોડે બીજી પણ વાક્ય છે કે પતી એજ સ્ત્રીનો એકજ ગુરૂ છે ત્યારે સ્પષ્ટ થયું કે આ બે વાતોની વચમાં ખરો અર્થ કરવાથી તમે તમારૂં સ્વરૂપ સમજશો બહેનો આ જગતમાં એવો નીયમ છે કે જે જે થાય છે તે એમને એમ થતું નથી એમાં બે વસ્તુની અપેક્ષા રહે છે એક તેને ઉત્પન્ન કરનાર અને બીજી તેને પોષણ કરનાર પશુપક્ષી સર્વમાં આ નિયમ છે એટલુજ નહીં પણ ઝાડ વનસ્પતી, ફળ, ફૂલ વિગેરેમા એનોએજ નિયમ છે ત્યારે કુદરત-થીજ આ જગતના પદાર્થના બે વિભાગ પડેલા છે અને તે બે એક એકને એવા ઉપયોગી છે કે તેમાંનો એક ન હોય તો બીજો નકામે! થઇ જાય માટે એ બે અન્યોઅન્યનું અરધાગ એટલે અરધું અરધું અગ કહેવાય બે મળીને એક આખું અંગ થાય આ રીતે જે ઉત્પન્ન કરનારૂં અરધું અંગ છે તેને પુરૂષ કહેવાય છે જે રક્ષણ કરનારૂં અથવા પોષણ કરનારૂં અરધું અંગ છે તેને સ્ત્રી કહે છે એ બે પોતપોતાનાં કામ સારી રીતે કરી શકે

માટે તે મને પોતપોતાના કેટલાક વિશેષ ગુણો સ્વભાવીક રીતે મળેલા છે અને તે એકલા મનની સામગ્રી મળી છે એમ નથી પણ શરીરના બંધારણમાં પણ સ્વભાવથીજ પોતે પોતાના કામને અનુકૂળ ગોઠવણ થયેલી છે, અને તે એવી રીતે કે ઉત્પન્ન કરનાર જે પુરુષ તેને બળ, પ્રાક્રમ, શુર, સાહસ ઇત્યાદિની ખરેખરી જરૂર તે કુદરતી રીતે પુરી પાડેલી છે અને પોષણ કરનાર જે સ્ત્રી તેને નરમાશ પ્રેમ, ધૈર્ય, ઉત્સાહ વીગેરેની જે ખરી અપેક્ષા તે પણ સ્વભાવીક રીતે પુરી પડેલી છે એટલુંજ નહીં પણ પુરુષને સ્ત્રીના શરીર પણ એવા વિશેષ ગુણોને અનુકૂળ ધરાયેલા છે આવી રીતે જે ભેદ કુદરતે ગોઠવે છે તે કાંઈ કાળે ટળે એવો નથી જો કાંઈ તેને ટાળવાનો પ્રયત્ન કરે તો દુઃખી થાય પુરુષ જો સ્ત્રીના ગુણ ધારણ કરવા ખેસ કે સ્ત્રી પુરુષના ગુણ ગ્રહણ કરવા જાય તો કેવળ દુઃખપીડા અને પરાજય વિના બળ કંઈ મળે નહીં આથી ઉન્નતી રીતે જો પુરુષ પોતાના બળ, પ્રાક્રમ, શુર અને સાહસને કેળવે તેમ સ્ત્રી પોતાના નરમાશ, પ્રેમ, ધૈર્ય અને ઉત્સાહને કેળવે તો દરેક પોતપોતાના વર્ગમાં રહેવા ઉત્તમ નીવડે કે દેવતા સમાન પુખ્ત સંસારમાં જેટલો કંકાસ સ્ત્રીપુરુષો વચ્ચે થાય છે તેનું મુળ કારણ એજ છે કે સ્ત્રીઓ પુરુષના ગુણથી વતવા મંડી હોય છે કે પુરુષો સ્ત્રીઓના ગુણથી વર્તતા હોય છે. બાકી જો સર્વ પોતપોતાના ગુણોને બરાબર ખીતવના હોય તો સ્ત્રી અને પુરુષને જેવાં મૈત્રી થાય જેવો સ્નેહ થાય તેવો બીજા કાંઈને થઈ શકે નહીં. પુરુષો કંઈપણ પેદા કરવા માટે સરખેલા છે તેથી વેપાર, રાજગાર, નોકરી, ચાકરી, કળાકોશલ્ય એવાં જે જે કામથી માણસ પોતાની આજીવીકા પેદા કરે છે અથવા રાજ્ય-વહેવાર આદિથી દેશનું રક્ષણ સાધે છે. અથવા બોધ આદિથી દેશના લોકનાં મન સુધારે છે તેવાં બધા કામ પુરુષોને કરવાના છે એથી ઉન્નતી રીતે વેપાર ધંધાથી આજેલા દ્રવ્યને સાચવી કેળવી વાપરવાના જે જે કૃત્યથી મનુષ્યો સુખ ભોગવે છે. રાજ્યવહેવાર આદિથી સાધવાના કામમાં પ્રોત્સાહ પોતાનો ભાગ આપે છે અથવા ઉપદેશ આદિથી સામાને પીંગળાવો નાખે તેવો પ્રેમ વરસાવે એ બધું સ્ત્રીઓએ કરવાનું છે. હુંકામાં આ સંસારનું હૃદય સ્ત્રીઓ છે, સ્ત્રીઓનું રાજ્ય ધરમાં છે, પુરુષોનું ધર બહાર છે. સ્ત્રીઓ સાચવે છે, કેળવે છે, ભોગવે છે, ભોગવાવે છે, પ્રેરણા કરે છે, ઉત્સાહ વધારે છે. પુરુષો મેળવે છે, લાવે છે, અનુભવે છે, કરો બતાવે છે, સાહસથી બદાર પડે છે આ રીતે જો સ્ત્રી, પુરુષ પરસ્પર સંસાર ચલાવે તો આ દુઃખી કહેવાતો સંસાર બીજા સ્વર્ગ થઈ રહે.

૩૦ અહેનો જગતમા જેટલા પ્રકારની કામળતા, જેટલા જેટલા પ્રકારની દયા અને જેટલા પ્રકારની પ્રીતી થઇ શકે છે તે બધાનો સાર કાઢીને સ્ત્રીનું નીર્માણ કરેલું છે જે કે સ્ત્રીઓના નામે કીર્તિસ્થંભ સ્થપાયા નથી તોપણ જેટલા જેટલા પ્રસીદ્ધ નામ છે, જેને જેને માટે કીર્તિસ્થંભ ઉભા થયેલા છે તે બધા પુરૂષોને ઉત્પન્ન કરી પોષનાર, કેળવનાર સ્ત્રીઓજ છે અને તેવા મહા પુરૂષોનું પ્રાકૃમ પોતાના બળ અને બુદ્ધી કરતા પોતાને રક્ષણ કરનાર કોષ્ઠક સ્ત્રીનાજ પ્રેમમાંથી ઉત્પન્ન થયેલા છે એમ તેમનો ઇતિહાસ જોતા સીદ્ધ થાય છે કોષ્ઠ અતી પ્રેમાળ માતાના પ્રેમથી તો કોષ્ઠ અતી રસમય પત્નીના યોગથી એમ કોષ્ઠને કોષ્ઠ પ્રકારે સ્ત્રીથીજ સર્વ વીર્ય વાન નીવડ્યા છે સ્ત્રીઓ આ જગતની પ્રજાતોનું અરી ગુઢ તેમ મતી અગ ત્યનું કારણ છે આવી જે મહાશક્તિ સ્ત્રીઓમા છે તેનું ખરૂં કારણ તેમના પ્રેમબળ વિના બીજું કંઈ નથી પ્રેમ અને તેને અગે જે કામળતાની જરૂર છે તેજ સ્ત્રીઓના બળનું બધારણ છે સર્વ પ્રકારની ઝીણી એટલે મર્મને લાગે તેવી લાગણીઓ વૃત્તીઓ એ સર્વે સ્ત્રીઓન માજ છે અને તેપણ તેમના અતિ પ્રેમયુક્ત સ્વભાવનજ પરીણામ છે.

૩૧ અહેનો હવે હું એટલુજ કહું છું કે તમારે તમારા પોતાના જે ગુણ છે તેને કેળવવા માટે સર્વદા કાળજી રાખવી કે મોટપણે તમે ઉત્તમમા ઉત્તમ સન્નારી થાવ ઉત્તમમા ઉત્તમ ભગીનીને ઉત્તમમાં ઉત્તમ પત્નીને ઉત્તમમા ઉત્તમ માતા થાવ ને તેમ થશે તોજ ભારતવર્ષની ઉન્નતી થવાની છે. યથારાજ તથાપ્રજ આ સૂત્રને બદલે યથાનારી તથાપ્રજ આ સૂત્ર મને લાગે છે કે વધારે યોગ્ય કહેવાશે.

રાજ્યભક્તિ.

૩૨. બધુઓ મહાભારત શાન્તિપર્વમાં મહાત્મા બિષ્મપીતામહે યુધીષ્ઠરને રાજધર્મનો ઉપદેશ કર્યો છે તેમાં રાજના ધર્મ વિશે એવું કહ્યું છે કે ગર્ભણી સ્ત્રી ગર્ભના હીત માટે નીજ સુખનો ત્યાગ કરી જેવી રીતે વર્તે છે તે માફક રાજ્યે પ્રજના હીત માટે વર્તવું જોઇએ આપણા શ્રીમંત સરકાર સયાજીરાવ મહારાજ્યે પોતાની પ્રજના હીત માટે રાજ્યવૈભવ માણવાનું છોડી દેઇ તનમનધનથી અતિશ્રમ લે છે. બીજા બોલોમાં મહાભારતમા કહેલા રાજધર્મનું પુરતી રીતે પાલણ કરે છે તે આપણે સર્વ સારી પેઠે જાણીએ છીએ ટુકામાં ફરજિયાત કેળવણી, બાળબચ, પ્રતિબંધ ગ્રામ મહાલ

પ્રાંત પંચાતો તથા ધારાસભાઃ ઇત્યાદિ સ્થાપીને પ્રજા રાજકારભારમાં સામેલ થઈ પોતાની હાજરો પોતે પુરી પાડે એમ કરી આપીને પોતાની ફરજ યથાર્થ રીતે બજાવી છે આપણે હવે આપણી પોતાની ફરજ બજાવવાનું છે એટલે કે દીકરાદીકરીઓને શાળામાં મોકલવી તથા આશ્રમ કાર્યદામ કરાવેલી ઉમ્મરની હદનો અંદર ન કરવું ઇત્યાદિ આ પ્રમાણે આપણે આપણી ફરજ ન બજાવીએ તો વિક્રમ, બોજતુલ્ય શ્રીમત સયાજી મહારાજના આપણે સપૂત નહીં પણ કપૂતજ ગણાઈએ.

ઉપસંહાર.

૩૩. છેવટમાં પાટણ જ્ઞાતીબંધુઓએ આપણને આ પ્રાચીન શહેરમાં નિમંત્રણ આપી ધણા અતરે આવેલા સ્થળોમાં વસતા જ્ઞાતીભાઈને સંબંધમાં આશી એકત્ર બેસી જ્ઞાતીહીતના વીચાર કરવો સુયોગ મેળવી આપ્યો છે તેમનો ઉપકાર જેટલો માનીએ તેટલો કમી છે જ્ઞાતીહીતની લાગણી ધરાવનારા જેઓને હું જોઉં છું તેમને હું અત કરણપૂર્વક ધન્યવાદ આપુ છું અતમાં મને આપ સઘળા બંધુઓએ માન આપ્યું છે તે બદલ હું આપ સર્વેનો ફરી આભાર માનુ છું અને આપની મહારા પ્રત્યેની શુભ લાગણી આવીને આવી હમેશ કાયમ રહે તેવું ઇચ્છુ છું એમ શાન્તી, શાન્તી, શાન્તી. તા. ૧૮-૫-૧૪

પ્રહલાદ સેવકરામ.

